Stadskerk Nijmegen (OCP), 24 november 2024, 10e zondag van de herfst, 'zondag van de voleinding'; voorganger: ds. Johan Dorst (PKN).

[1e lezing: Sefanja 1,14 – 2,3] (Nieuwe Bijbelvertaling)
14 De grote dag van de HEER is nabij,
hij is nabij en komt zeer snel.
Hoor! De dag van de HEER!
Zelfs de dappersten schreeuwen het uit!
15 Die dag zal een dag zijn van razernij,
een dag van angst en benauwdheid,
een dag van rampspoed en onheil,
een dag van duisternis en donkerheid,
een dag van dreigende, donkere wolken,
16 een dag van hoorngeschal en krijgsgeschreeuw
tegen de vestingsteden en hun hoge torens.
17 Ik zal de mensen angst aanjagen,
ze zullen rondlopen als blinden,
want ze hebben tegen de HEER gezondigd.
Hun bloed wordt vergoten als was het maar stof,
hun vlees zal tot straatvuil vergaan.
18 Goud noch zilver kan hen redden
als de toorn van de HEER hen treft,
als het vuur van zijn woede de aarde verteert
en hij al haar bewoners een gruwelijk einde bereidt.
1 Kom tot jezelf en kom samen, schaamteloos volk, 2 voordat mijn besluit gestalte krijgt –
een dag verwaait als kaf –, voordat de brandende toorn van de HEER zich tegen je keert,
voordat de dag van de toorn van de HEER zich tegen je keert. 3 Zoek de HEER, allen in het
land die nederig zijn en naar zijn wetten leven, zoek rechtvaardigheid, zoek nederigheid:
misschien blijven jullie dan gespaard op de dag van de toorn van de HEER.

[Epistel: Openbaring 1,1-8] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Openbaring van Jezus Christus, die hij van God ontving om aan de dienaren van God te
laten zien wat er binnenkort gebeuren moet. Hij heeft zijn engel deze openbaring laten
meedelen aan zijn dienaar Johannes. 2 Johannes maakt bekend wat God gesproken heeft en
waarvan Jezus Christus heeft getuigd; dit heeft hij allemaal gezien.
3 Gelukkig is wie dit voorleest, en gelukkig zijn zij die deze profetie horen en zich houden aan
wat hier gezegd wordt. Want de tijd is nabij.
4 Van Johannes, aan de zeven gemeenten in Asia. Genade zij u en vrede van hem die is, die
was en die komt, en van de zeven geesten voor zijn troon, 5 en van Jezus Christus, de
betrouwbare getuige, de eerstgeborene van de doden, de heerser over de vorsten van de
aarde. Aan hem die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft bevrijd door zijn bloed, 6 die
een koninkrijk uit ons gevormd heeft en ons heeft gemaakt tot priesters voor God, zijn Vader

– aan hem komt de eer toe en de macht, tot in eeuwigheid. Amen.
7 Hij komt te midden van de wolken, en dan zal iedereen hem zien, ook degenen die hem doorstoken hebben. Alle volken op aarde zullen over hem weeklagen. Ja, amen.
8 ‘Ik ben de alfa en de omega,’ zegt God, de Heer, ‘ik ben het die is, die was en die komt, de Almachtige.’

[Evangelie: Marcus 13, 14-27] (Nieuwe Bijbelvertaling)
14 Wanneer jullie de “verwoestende gruwel” zien staan waar hij niet hoort (lezer, begrijp dit goed), dan moet iedereen in Judea de bergen in vluchten; 15 wie op het dak van zijn huis is moet niet naar beneden gaan om nog iets uit zijn huis mee te nemen, 16 en wie op het land is moet niet naar huis gaan om zijn mantel te halen. 17 Wat zal het rampzalig zijn voor de vrouwen die in die tijd zwanger zijn of een kind aan de borst hebben! 18 Bid dat het niet in de winter gebeurt, 19 want zulke verschrikkingen als er in die tijd zullen plaatsvinden, zijn er sinds het begin van Gods schepping nooit geweest en zullen er ook nooit meer komen. 20 En als de Heer die tijd niet had verkort, zou geen enkel mens worden gered; maar omwille van de uitverkorenen, die hij tot de zijnen heeft gemaakt, heeft hij die tijd verkort. 21 Als iemand dan tegen jullie zegt: “Kijk, dit is de messias,” of: “Daar is hij,” geloof het dan niet, 22 want er zullen valse messiassen en valse profeten komen, die tekenen en wonderen zullen verrichten om Gods uitverkorenen zo mogelijk te misleiden. 23 Jullie moeten oppassen, ik heb het jullie allemaal van tevoren gezegd.
24 Maar in de dagen na de verschrikkingen zal de zon verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, 25 de sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen wankelen. 26 Dan zal men de Mensenzoon zien komen op de wolken, bekleed met grote macht en luister. 27 Dan zal hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeen te brengen, van het uiteinde van de aarde tot het uiteinde van de hemel.

[overweging:]
Huub Oosterhuis schreef lied 362 in het Liedboek: ‘Hij die gesproken heeft een woord dat gáát, een tocht door de woestijn, een weg ten leven, **een spoor van licht** dat als een handschrift staat tegen de **zwartste hemel** aangeschreven’: en dat in één zin, om buitenadem van te raken! En buiten adem geraken wij vanwege die **zwartste hemel**, die zich, zo lijkt het, meer en meer aftekent in onze dagen. Wie is er nog optimistisch over de toekomst? Wie durft er nog vol goede moed te dromen over de wereld waarin de kinderen van nu volwassen gaan worden, of over de wereld van hun kinderen?

Want zorgen mag je hebben als je de wereld in kijkt: Een steeds maar verslechterende situatie in Oekraïne, uitzichtloos lijden in Gaza als gevolg van een wrede oorlog tussen Israël en Hamas. En vergeet Somalië en Ethiopië niet en Haïti en, en ,en!
Politieke ontwikkelingen die zorgen baren in Amerika. Populisme dat alom de kop op steekt in Europa. Onverdraagzaamheid, verharding en discriminatie overal om ons heen.

En dan spreken we nog niet eens over ons milieu, over opwarming, klimaatverandering, ontbossing, verdwijnen van soorten, enzovoort: **een zwarte hemel**

En dat **spoor van licht** dan?
Vandaag is het Zondag van de voleinding. Dat lijkt te gaan over het eind der tijden, over de wederkomst van Christus. En past dat niet goed bij onze zorgen?
De vraag is echter of het daar wel over gaat, want is er niet ieder jaar een voleindingszondag? En volgt er niet ieder jaar advent en kerst?

Dat vraagt om uitleg.
We hebben drie lezingen gehoord, alle drie lijken ze over het einde van deze wereld, het einde van de tijd te gaan in drie verschillende tijden.
Het boekje Sefanja, één van de twaalf kleine profeten, heeft als hoofdthema: 'De dag des Heren' en spoort aan tot inkeer.
Marcus begint met die wonderlijke zin: "Wanneer jullie de "verwoestende gruwel" zien staan waar hij niet hoort" en dan tussen haakjes (lezer, begrijp dit goed). Met deze sterke verwijzing naar het boek Daniël lijkt het bij Marcus ook over de eindtijd te gaan.
En ook het boek Openbaring heeft de naam over het eind der tijden te gaan.

Maar,……. Er is iets met de tijd.
Het boekje Sefanja is pas geschreven rond 440 Voor Christus in de tijd van Ezra en Nehemia toen de ballingen waren teruggekeerd uit Babel.
Een kleine, bange, kwetsbare groep die weer een nieuw bestaan op moet bouwen en begint met de tempelbouw in het verwoeste Jeruzalem.
Marcus schrijft zijn evangelie na de verwoesting van die tempel van Jeruzalem door de Romeinse keizer Titus. Hij schrijft aan een net ontstane jonge, kleine, kwetsbare christengemeente.
Beide groepen, ook al zit er 5 à 6 honderd jaar tussen hebben het gevoel dat de toekomst duister is, een **zwarte hemel.**
Dat verbind ze met ons en dus is het boeiend om te zien wat er dan aan boodschap wordt gegeven.

Hoewel het zo lijkt, gaat het hier niet om een profetie over de eindtijd, niet om bangmakerij, maar veeleer om waarschuwing om aansporing en bemoediging, **een spoor van licht** : Leef naar Gods geboden, want die geven toekomst.
Het zijn uiteindelijk niet de wereldheersers die het lot van onze wereld bepalen, maar God.
Het gaat Sefanja, Marcus en Johannes om een aansporing tot geloof; geloof in Gods plan, in Gods manier, in Gods toekomst.
Geloven in Gods manier, wat is dat? Dat is geloven in wederkerige liefde, alle mensen zien als mens, object van Gods liefde.

“Kom tot jezelf en kom samen”, is het advies van Sefanja en “zoek de Heer”.

Kom tot jezelf: Dus ook wij moeten ophouden met te somberen over alles wat fout gaat in deze wereld en dat is veel! En tot onszelf komen, ons geloof weer serieus nemen.
Samen komen, want net als bij de teruggekeerde ballingen, net als bij die jonge christengemeente, zijn ook wij als christelijke gemeenschap een kleine minderheid. Dan is het belangrijk samen te komen en elkaar te versterken in dat geloof in Gods manier. Samen een “contra-gemeenschap” vormen tegen alle negativiteit, alle discriminatie, alle haat, alle populisme.
Een klein groepje zijn we, ja dat klopt, maar wij zijn het zout der aarde en van zout is maar weinig nodig.
Zoek de Heer!
Volgende week begint de advent, ja verwachten we komst van Jezus. Ook Hij begint klein en onbeduidend, maar door te blijven geloven in Gods plan uitgegroeid tot de mens zoals God die heeft bedoeld.
Amen.

Johan Dorst, j.dorst.jd@gmail.co,